

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40281

Besvarelse af spørgsmål nr. 69 af 27. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 69:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26/4-06 fra Københavns Universitet - Juridisk Fakultet, jf. L 217 - bilag 21.”

Svar:

1. I den nævnte henvendelse fra Jonas Christoffersen rejses der spørgsmål om danske domstoles mulighed for at tage stilling til de såkaldte terrorlister ved anvendelse af bl.a. den gældende bestemmelse i straffelovens § 114 a om terrorfinansiering.

Indledningsvis bemærkes det, at L 217 ikke har nogen betydning for det rejste spørgsmål. Det skyldes – som det også er nævnt i henvendelsen – at den nævnte bestemmelse på de punkter, der er relevante i relation til Jonas Christoffersens henvendelse, videreføres uændret ved lovforslaget.

2. De af Jonas Christoffersen rejste spørgsmål er nærmere omtalt i Folketingets Retsudvalgs betænkning af 21. maj 2002 vedrørende L 35 af 13. december 2001 (anti-terrorpakken). I betænkningen er i den forbindelse henvist til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 91 og 131 vedrørende det pågældende lovforslag, der er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

Justitsministeriet kan henholde sig til de ovenfor nævnte besvarelser.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 131, har både Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på bekæmpelse af terrorisme samt Rådets fælles holdning af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (2001/931/FUSP) som bilag en liste over personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger.

Det fremgår af den fælles holdnings artikel 1, stk. 3, (som der også henvises til i forordningen), hvad der skal forstås ved en terrorhandling eller en terroristgruppe. Disse definitioner er identiske med definitionen i EU-rammeafgårelsen om bekæmpelse af terrorisme.

Retsvirkningen af, at en organisation optages på terrorlisterne, vil bl.a. være, at medlemsstaterne har pligt til at indefryse midler tilhørende organisationen.

Af den nævnte besvarelse fremgår endvidere, at anti-terrorpakken fra 2002 implementerer Danmarks internationale forpligtelser til bekæmpelse af terrorisme, herunder EU's rammeafgårelse om bekæmpelse af terrorisme. Lovændringen indebar bl.a. nye bestemmelser i straffeloven om terrorisme og finansiering heraf. Straffelovens definition af terrorisme er formuleret så tæt op ad EU's rammeafgårelse om bekæmpelse af terrorisme som muligt for at sikre en fuldstændig gennemførelse af rammeafgårelsen.

Endvidere er det i besvarelsen af spørgsmål nr. 131 anført, at da der som nævnt er sammenfald i definitionerne af begreberne terrorhandling og terroristgruppe i henholdsvis forordningen, den fælles holdning, rammeafgårelsen og den danske straffelov, vil den umiddelbare konsekvens af, at en organisation optages på de EU-liste, der er knyttet til forordningen og den fælles holdning, være, at dansk politi må vurdere, om der inden for rammerne af retsplejeloven er anledning til at indlede efterforskning her i landet af forhold, der knytter sig til den pågående organisation.

I tilfælde, hvor der i overensstemmelse med det anførte foretages en politimæssig efterforskning her i landet, vil det herefter være op til anklagemyndigheden at vurdere, om der bør rejses tiltale i sagen. En beslutning om at rejse tiltale efter §§ 114-114 b vil som anført i den nævnte besvarelse skulle træffes af justitsministeren, jf. straffelovens § 118 a.

Justitsministeriet kan endvidere henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 122 vedrørende L 35.

Som det fremgår heraf, vil det i sager, hvor der opstår spørgsmål om straf for overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 b, være op til domstolene under den konkrete straffesag at tage stilling til, om en organisation kan anses for en terrororganisation omfattet af § 114. Ligesom i andre straffesager vil de danske domstole skulle foretage en selvstændig vurdering på grundlag af bevismaterialet i den konkrete sag. Retssagens udfald vil derfor – ligesom i andre straffesager – afhænge af, om anklagemyndigheden kan løfte bevisbyrden for tiltaltes skyld.

Det fremgår endvidere af den nævnte besvarelse, at det forhold, at en organisation optages på EU's terrorliste, derfor ikke i sig selv er ensbetydende med, at det under en eventuel straffesag

her i landet vil kunne anses for bevist, at der er tale om en terrororganisation efter straffelovens bestemmelser.

Det anførte er efterfølgende uddybet i bemærkningerne til forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande (L 200) af 27. marts 2003 (lov nr. 389 af 28. maj 2003). Heraf fremgår bl.a., at det i praksis vil være nærliggende at gå ud fra, at økonomisk støtte eller anden støtte til organisationer, der er optaget på EU's terrorliste, vil være omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 114 a.

3. Særligt med hensyn til den sidste del af Jonas Christoffersens henvendelse om, på hvilket bevismæssigt grundlag danske domstole skal foretage en bedømmelse af, om de personer og organisationer, der er opført på EU's terrorlister, er terrorrelevante i den betydning, som er angivet i den ovenfor nævnte betænkning fra Retsudvalget, har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, der bl.a. har oplyst følgende:

”Ved danske domstole gælder der et princip om fri bevisbedømmelse. Dette gælder også ved straffesager anlagt ved danske domstole om overtrædelse af §§ 114 a –b.

Hvis det i forbindelse med en straffesag i Danmark mod en person eller organisation placeret på EU's terrorliste er kendt, på hvilket grundlag pågældende er på listen, kan domstolen lade dette indgå i sin afgørelse med den vægt domstolen skønner det berettiger til. Selve det faktum at pågældende er placeret på listen kan domstolen på tilsvarende vis lade indgå i sin bedømmelse, men det er statsadvokatens opfattelse, at domstolene i givet fald vil være tilbøjelige til at kræve yderligere oplysninger, før der kan dømmes.”